

Arrest

nr. 211 371 van 23 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 18 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 5 november 2014 en heeft zich een eerste maal vluchteling verklaard op 6 november 2014.

1.2. Op 24 augustus 2015 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (technische weigering).

1.3. Zonder België te hebben verlaten, diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in op 22 december 2015.

1.2. Op 16 mei 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 17 mei 2018 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u een moslim van Bengaalse origine zijn, geboren in Arakan, Myanmar. Begin jaren 1990, wanneer u ongeveer 2 of 3 jaar oud was, zou uw familie naar Bangladesh gevlucht zijn. Jullie zouden daar ongeveer een half jaar in het vluchtelingenkamp Gundum hebben verbleven. Uw ouders zouden u daar hebben weggegeven aan een Bengaals koppel uit Munshiganj. U zou de rest van uw leven bij uw adoptiefamilie gewoond hebben en van uw biologische familie niets meer hebben vernomen. U zou uw hele leven staatloos gebleven zijn. Gezien uw gebrek aan documenten zou u slechts enkele jaren onderwijs hebben kunnen genieten en uw adoptievader nadien geholpen hebben in zijn winkels. Uw adoptievader zou daarnaast ook actief geweest zijn bij de lokale afdeling van de Jamiaat-e-Islami. Zelf zou u af en toe met hem mee gegaan zijn. In de zomer van 2011 zou u met de partij hebben deelgenomen aan een manifestatie die uit de hand liep door een aanval van mensen van de Awami League. In augustus 2011 zou er een eerste klacht tegen u zijn ingediend. Deze zaak zou nog steeds hangende zijn. Ongeveer een maand later zou er opnieuw een aanval van de Awami League geweest zijn, ditmaal op een vergadering van jullie partij in de zaak van uw vader. U zou hierbij gewond geraakt zijn. In juni 2012 zou er omwille van deze feite door leden van de Awami League een valse klacht tegen u zijn ingediend. U zou hiervoor in 2013 tot levenslang veroordeeld zijn. Verder in 2013 zou de politie wapens en jihadistische boeken gevonden hebben bij leden van jullie partij. In november 2013 er daarom ook een derde klacht tegen u zijn ingediend, hoewel u er zelf niet direct bij betrokken was. Na aankomst in België zou u in deze zaak veroordeeld zijn tot zes jaar gevangenisstraf. In oktober of november 2013 zou u omwille van de problemen naar Dhaka verhuisd zijn, waar u gebleven zou zijn tot aan uw vertrek. Uw adoptievader zou ook valselyk beschuldigd zijn voor moord, in 2012 of 2013 en nadien tot levenslang veroordeeld zijn. Begin 2018 zou hij in gevangenschap overleden zijn.

Op 4 november 2014 zou u omwille van deze problemen Bangladesh hebben verlaten. U zou met een vals paspoort, met transits in een u onbekend Arabisch land en in Italië, naar België zijn gevlogen. U zou op 5 november 2014 in België zijn aangekomen en diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 6 november 2014. U werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 2 april, 22 mei en 6 juli 2015, maar diende steeds een doktersbriefje in. U werd een vierde keer uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 23 juli 2015, maar gaf hieraan geen gevolg, zonder geldige reden ter rechtvaardiging van uw afwezigheid. Het CGVS nam op 24 augustus 2015 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (technische weigering). U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder naar uw land van verblijf te zijn teruggekeerd diende u op 22 december 2015 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 21/09/2017 nam het CGVS een beslissing tot inoverwegingname van een asielaanvraag. U werd op 12/12/2017 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, maar u diende een doktersbriefje in. U werd op 13/02/2018 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, maar dit werd na korte tijd stilgelegd daar u een doktersbriefje neerlegde.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een klacht en de vertaling ervan naar het Engels, een First Information Report en de vertaling ervan naar het Engels, enkele medische documenten, een foto en een envelop.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U maakte wel melding van verschillende medische problemen. Zo zou u diabetes en een rugprobleem hebben (zie Notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: 'CGVS') van 03-05-2018, p.2). U kon deze problemen echter niet afdoende attesteren. U legde enkele doktersvoorschriften neer, een aantal ziektebriefjes voor uw afwezigheid voor eerdere convocaties op het CGVS en de resultaten van een bloed- en urineonderzoek. Nergens legde u een duidelijke medische analyse van uw beweerde problemen neer. Bovendien zou u in de vier jaar dat u in België bent opmerkelijk genoeg nog geen afspraak met een specialist hebben gehad. Nochtans was u hier uitdrukkelijk naar gevraagd tijdens het eerste onderhoud dat u op het CGVS had (zie CGVS 13/02/2018, p.2). Bovendien bracht u pas nadat u uitdrukkelijk gewezen werd op uw eerdere verklaring als zou u ook tumoren hebben, deze ter sprake tijdens het laatste onderhoud op het CGVS. U zou er maar liefst veertig hebben, verspreid over uw hele lichaam (zie CGVS, p.3). Dat u dergelijke ernstige problemen zelf onvermeld liet, maar wel melding maakte van een gebrek aan vitamine D, ondermijnt overigens al op ernstige wijze de geloofwaardigheid ervan. U kon ook deze ernstige problemen helemaal niet staven. Gezien de aard van deze problemen, temeer u ze helemaal niet aantoonde, kan niet worden aangenomen dat dergelijke klachten het standaard procedureverloop in het gedrang zouden brengen of u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Het eerste persoonlijk onderhoud dat u voor u werd gepland op 13 februari 2018 werd op uw vraag stopgezet. Hoe dan ook toonde u zich bij een tweede poging op 3 mei 2018 bereid voor het persoonlijk onderhoud en liet daarbij zelf niet verstaan een probleem te ondervinden om het interview door te laten gaan. Tijdens dit persoonlijk onderhoud maakte u bovendien op geen enkel moment melding van enig ongemak.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming aannemelijk te maken, en wel om volgende redenen.

Ten eerste dient opgemerkt dat u uw **identiteit en beweerde staatloosheid allerm minst aannemelijk wist te maken**. U verklaarde dat u afkomstig bent uit Arakan, Myanmar en op jonge leeftijd met uw ouders naar Bangladesh vluchtte. Daar zou u na enkele maanden geadopteerd zijn door een Bengaals koppel. Omwille van uw afkomst zou u in Bangladesh nooit de nationaliteit, noch enig identiteitsdocument verkregen hebben. Het CGVS kan hieraan echter absoluut geen geloof hechten, en wel om volgende redenen.

Zo kan er om te beginnen helemaal geen geloof gehecht worden aan uw herkomst uit Myanmar. Vooreerst wist u zo goed als niets te vertellen over uw beweerde **plaats van herkomst**. U verklaarde immers dat u van uw adoptieouders enkel vernomen zou hebben dat u afkomstig bent van Dilbaik in Arakan. Waar in Arakan dat precies ligt, wist u echter niet. Opmerkelijk genoeg gaf u aan dat u geboren bent in het niet- bestaande '**Arakan city**'. Meer wist u er niet over te vertellen, naar eigen zeggen omdat u jong zou geweest zijn bij uw vertrek en uw adoptieouders u enkel dit zouden hebben kunnen vertellen (zie CGVS, p.3). Dat u zich niet meer geïnformeerd heeft naar uw herkomst, zeker gezien de ernst van uw beweerde problemen daardoor, getuigt van een ernstige desinteresse die de geloofwaardigheid ervan al ernstig aantast. **Ook** over uw **beweerde etniciteit** stelt het CGVS een dergelijk gebrek aan kennis en interesse vast. Zo had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), gevraagd naar uw etnische achtergrond, verschillende keren aangegeven dat u van Myanmar bent en uw beide ouders dezelfde etniciteit hebben (zie DVZ Verklaring, pt.6; zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, pt.6). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u dat weer aan dat u een etnische Bengaal zou zijn (zie CGVS, p.7). Daarop uitgelegd wat het CGVS eigenlijk bedoelde, verklaarde u opmerkelijk genoeg niet te weten hoe de (moslim)bevolking in de staat Arakan (Rakhine) in Myanmar eigenlijk heet. Het enige wat u wist, was dat ze '**Arakan Bengalen**' worden genoemd (zie CGVS, p.7). De mensen zouden er bovendien ook allemaal **Bengaals** spreken, zo gaf u nog -verkeerdelijk- aan (zie CGVS, p.4, zie blauwe map). Klaarblijkelijk heeft u nog nooit van de Rohingya gehoord, noch van hun taal, en zich ook niet terdege geïnformeerd hebben naar uw beweerde afkomst. Deze vaststellingen ondermijnen verder op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde etnische achtergrond.

Verder legde u ook uiteenlopende verklaringen af over jullie **beweerde vlucht van Myanmar naar Bangladesh**, jullie **verblijf in een vluchtelingenkamp** in Bangladesh en uw **beweerde adoptie** nadien. Zo had u immers op de vragenlijst van het CGVS, die u invulde bij de DVZ, laten optekenen dat uw grootvader gestorven was in Myanmar en jullie daarop naar Bangladesh gevlucht zouden zijn. Kort na aankomst in het vluchtelingenkamp Gundum zou uw vader overleden zijn. Uw moeder zou u daarop hebben weggegeven aan uw Bengaalse adoptieouders (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.8). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS schetste u echter een geheel ander verloop van de gebeurtenissen. Uw grootvader zou nu met jullie meegereisd zijn naar Bangladesh en pas daar overleden zijn. Bovendien zouden uw vader en moeder u daar weggegeven hebben (zie CGVS, p.5). Dat u over dergelijke essentiële aspecten van uw familiale achtergrond dermate uiteenlopende verklaringen aflegt, ondergraaft volledig de geloofwaardigheid ervan. Hiermee geconfronteerd, gaf u als 'uitleg' dat u (bij DVZ) gezegd zou hebben wat de smokkelaar u had aangeraden. Dat u handelde op aanraden van anderen, is geen afdoende verschoningsgrond, daar u er van bij aanvang van uw asielprocedure op gewezen werd dat u de waarheid dient te spreken en dat leugenachtige verklaringen een negatieve impact zullen hebben. Het verstrijken van een bepaald tijdsverloop doet hieraan geen afbreuk.

De ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in het vluchtelingenkamp in Bangladesh wordt **bovendien** verder bevestigd door volgende vaststellingen. Zo verklaarde u dat u toen u 12 of 13 jaar oud was (dus ongeveer 2002-2003), met uw adoptievader naar het Gundum-kamp gegaan zou zijn, op zoek naar uw biologische ouders. Jullie zouden niet alleen in Gundum geweest zijn, waar u hun burens in het kamp ontmoet zou hebben, maar ook naar alle kampen in de regio gegaan zijn. Jullie zouden hen echter niet gevonden hebben (zie CGVS, pp.5-6). Uit toegevoegde informatie blijkt echter dat het vluchtelingenkamp **Gundum al in 1997 gesloten** werd (zie blauwe map), wat ook deze verklaringen compleet onderuit haalt. U wist daarnaast ook niet in welk deel van het kamp uw ouders dan wel gewoond zouden hebben, noch kende u enige naam van al die andere kampen die jullie zouden hebben aangedaan tijdens deze zoektocht (zie CGVS, pp.5-6).

Ten slotte legde u **geen enkel overtuigend bewijs** neer van uw beweerde herkomst uit Myanmar, uw beweerd verblijf in het vluchtelingenkamp in Bangladesh, uw beweerde adoptie of uw beweerde staatloosheid. U legde enkel een foto neer van een kind op de arm van een vrouw. Het CGVS kan hieruit uiteraard niet afleiden om wie het gaat, noch wanneer, waar en onder welke omstandigheden de foto werd genomen.

Het CGVS heeft zo **geen zicht op uw identiteit en herkomst, nochtans essentiële elementen in elk verzoek om internationale bescherming**. Wat er ook van zij, deze vaststellingen ondermijnen reeds ernstig uw algehele geloofwaardigheid, alsook de waarde van de door u voorgelegde documenten.

Ten tweede worden uw **politieke profiel, uw recente aanwezigheid in Bangladesh en daardoor ook de door u aangehaalde problemen in Bangladesh, al op fundamentele wijze ondermijnd** door uw verklaring dat er de **laatste nationale verkiezingen voor uw vertrek uit uw land plaatsvonden in 2007 of 2009**. U gaf nadien aan dat er na uw vertrek nog een verkiezing was in Bangladesh. U verduidelijkte dat dat vier jaar geleden was, waarna u meteen aangaf dat het eigenlijk vier jaar na uw vertrek was. Gevraagd wat het nu precies was, verklaarde u dat er drie jaar geleden verkiezingen plaatsgevonden hadden (zie CGVS, p.11). Uit toegevoegde informatie blijkt echter dat de laatste nationale verkiezingen plaatsvonden in januari 2014 (zie blauwe map). Dat u hiervan niet op de hoogte bent, ondanks uw bewering dat uw adoptievader jarenlang politiek actief was en u hem geregeld vergezelde bij zijn politieke activiteiten, is niet aannemelijk. Temeer deze verkiezingen in Bangladesh erg ophefmakend waren, zoals blijkt uit toegevoegde informatie. Daarenboven gaf u aan in november 2014 vertrokken te zijn, dus nauwelijks enkele maanden later. Hiermee zijn dan ook al ernstige twijfels gerezen aangaande uw bewering Bangladesh in november 2014 verlaten te hebben.

Ten derde wordt het **vermoeden dat u uw land (van verblijf) al eerder verlaten heeft** verder versterkt door de uiteenlopende verklaringen die u aflegde over uw **reisweg**, alsook volgende bewering op uw **Facebook (FB)**. U geeft immers op uw eigen FB-profiel uitdrukkelijk aan dat u **Bangladesh al in 2010 heeft verlaten**. U specificeerde zelfs dat het 21 februari 2010 was (zie blauwe map). Hiermee geconfronteerd, gaf u aan dat u dat pas na aankomst in België zo zou hebben opgegeven, hetgeen allerm minst een afdoende uitleg is. **Verder** legde u uiteenlopende en weinig aannemelijke verklaringen af over uw reisweg. Zo had u bij de DVZ nog laten optekenen dat u de **naam op het valse paspoort** waarmee u gereisd zou hebben niet kende (zie DVZ Verklaring, pt.32). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wist u plots wel dat u reisde onder de naam T. (zie CGVS, pp.12-13).

Eenzelfde vaststelling kan gemaakt worden over de **plaats in Europa** waar u een **transit** zou hebben gemaakt. Bij de DVZ wist u helemaal niet waar dat precies was (zie DVZ Verklaring, pt.33), bij het CGVS wist u dat dan plots weer wel, het zou Italië geweest zijn (zie CGVS, p.11). Daarnaast verklaarde u op de DVZ dat u niet wist hoeveel uw adoptievader betaald had voor uw reis (zie DVZ Verklaring, pt.32). Op het CGVS wist u het dan naar eigen zeggen niet precies, maar wel dat het meer dan 10.000 euro was. Het **bedrag** zou nu ook niet alleen door uw vader betaald zijn, maar ook door mensen van de partij (zie CGVS, p.13). Hiermee geconfronteerd, gaf u als 'uitleg' dat u bij uw eerste interview niet was verteld om de waarheid te vertellen, wat allerminst geloofwaardig is en niet overeen komt met de weergave van uw interview daar. Dat u **voorts geen bijkomende details** wist te geven over dit valse paspoort, bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Indien u immers werkelijk een smokkelaar zou hebben ingeschakeld voor uw reis naar Europa, dan kan in redelijkheid niet worden aangenomen dat deze niet alle nodige maatregelen neemt om bij de individuele controles en grensinspecties te vermijden dat de verzoeker en de smokkelaar tegengehouden worden. Aldus kan redelijkerwijs aangenomen worden dat de smokkelaar u een aantal essentiële gegevens in het paspoort zal bijbrengen, zoals de nationaliteit, volledige naam, geboorteplaats, geboortedatum, visum, teneinde de vertreken aankomstcontroles in de luchthaven probleemloos te passeren. Volgens uw verklaringen zou de smokkelaar u verteld hebben dat u niet veel vragen gesteld zouden worden en u moest zeggen dat u T. heette (zie CGVS, p.13), wat u bij de DVZ zoals vermeld niet vertelde. Dat u kon reizen met een vals paspoort zonder uitgebreidere kennis te hebben van de gegevens in dit paspoort, is dan ook niet aannemelijk en doet, samen met de overige vaststellingen, vermoeden dat u niet met valse documenten reisde maar wel met uw eigen reisdocument, dat u achterhoudt om een aantal essentiële gegevens ten aanzien van de Belgische overheden te verhullen. U was hierover **bovendien** nog niet consistent ook. U verklaarde immers in eerste instantie dat men u nergens veel vragen gesteld had en u nergens (onderweg) problemen kende. Nog geen vraag later, liet u dan weer optekenen dat men u in het (u onbekende) Arabische land zoveel vragen had gesteld, omdat ze zouden hebben gemerkt dat de foto's op het paspoort en het visum niet overeenkwamen (zie CGVS, p.12), wat op zich ook al weinig aannemelijk is. U legt **ten slotte** geen enkel begin van bewijs neer dat uw reisweg zou kunnen staven.

Ten vierde komt de **geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde problemen in Bangladesh** al ernstig in het gedrang door bovenvermelde vaststellingen over uw identiteit en achtergrond, uw reisweg en uw beweerde aanwezigheid tijdens de nationale verkiezingen in 2014. De ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas wordt verder bevestigd door de **uiteenlopende en opmerkelijke verklaringen** die u er over aflegde.

Zo dient vooreerst opgemerkt dat uw **verklaringen over de rechtszaken die tegen u zouden lopen niet consistent** bleken. **Vooreerst** sprak u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming ten overstaan van de DVZ slechts van **één zaak**, die begon in **2013**. Eerst liet u er uitschijnen dat uw vader in diezelfde klacht ook werd genoemd, wat u niet veel later tijdens hetzelfde interview dan weer introk. Hij zou nu in een andere zaak vernoemd worden (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.1, pt.3.5). Op de verklaring die u bij de DVZ aflegde in het kader van tweede verzoek, liet u dan weer uitschijnen dat er **twee zaken** tegen u liepen, één ingediend door de politie (waarvan u documenten neerlegde) en daarnaast ook één die zou zijn ingediend door de Awami League (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, pt.17, pt.18). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer plots dat er eigenlijk **drie zaken** tegen u zouden zijn ingediend. De eerste zaak zou dateren van 2011, de tweede van 2012 en de derde van 2013 (zie CGVS, p.16). **Bovendien** zouden er al in twee van de zaken **straffen zijn uitgesproken**. In de tweede zaak zou u tot levenslang veroordeeld zijn, in de derde tot een gevangenisstraf van zes jaar.

Dat u over dergelijke essentiële aspecten van uw beweerde problemen dermate uiteenlopende verklaringen aflegde, of dermate belangrijke aspecten eerder onvermeld liet, doet de geloofwaardigheid ervan compleet teniet. Hiermee geconfronteerd, gaf u als 'uitleg' dat u de andere twee zaken eerder niet zou hebben vermeld omdat het een kort interview was (zie CGVS, p.17). U werd er bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ nochtans op gewezen dat van u werd verwacht dat u kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangaf die tot uw vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen u geenszins van uw medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk uw asielmotieven te vermelden bij de DVZ. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u alle wezenlijke elementen uit uw asieltrelaas op een zorgvuldige wijze vermeldde en een veroordeling tot een levenslange gevangenisstraf kan als een wezenlijk element beschouwd

worden. Bovendien werden uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen in het Bengaals en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Bovendien sprak u zichzelf ook tegen over de datum van de eerste zaak (de enige die u dus wel vermeldde bij beide interviews). De ene keer was het een zaak van 2013, dan weer van 2011. Hier opnieuw op gewezen, zou u door de smokkelaar gezegd zijn om niet de hele waarheid te vertellen, en werd u pas bij het CGVS verteld de waarheid te vertellen (zie CGVS, p.17), wat zoals reeds aangehaald allerminst een verschoning is.

Verder dient ook vastgesteld dat uw verklaringen over uw gedrag in deze periode allerminst aannemelijk overkomen. U liet immers optekenen dat u pas einde 2013, ondanks het feit dat u al in twee zaken zou zijn beschuldigd en gezocht werd, naar Dhaka verhuisd zijn. Tevoren zou u gewoon thuis gebleven zijn. Dat u ook nog ongeveer een jaar in Bangladesh zou gebleven zijn na uw veroordeling tot levenslang, maakt het geheel van uw verklaringen nog minder aannemelijk.

Wat de **problemen van uw vader** betreft, volstaat het erop te wijzen dat u zoals vermeld ook hierover uiteenlopende zaken verklaarde. Bovendien legde u er, ondanks de ernst ervan, geen enkel begin van bewijs van neer. Niet van zijn rechtszaak, noch van zijn veroordeling, zijn overlijden of zijn politieke activiteiten. Ten slotte is gezien bovenstaande vaststellingen jullie familiale band ook allesbehalve aangetoond, wel integendeel.

Ten vijfde legde u wel enkele **documenten** neer ter staving van uw beweerde problemen, maar ook deze **kunnen evenmin overtuigen**, dit omwille van volgende vaststellingen. **Zo** kan om te beginnen aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. **Verder** blijkt zoals vermeld uit toegevoegde informatie dat (ver)als(t)e documenten vaak voorkomen in Bangladesh. **Voorts** verklaarde u in Bangladesh over een advocaat beschikt te hebben en werd u van bij aanvang van uw asielprocedure gewezen op het belang van documenten die uw relaas kunnen staven. Uit toegevoegde informatie blijkt dat de advocaat van een betrokken partij van alle Bengaalse juridische stukken in een zaak een gecertificeerde kopie kan krijgen op gemotiveerd verzoek en na het betalen van een vastgestelde geldsom. De juridische documenten die u voorlegt zijn **echter** slechts gewone, en bovendien slechte, kopijen. Gewone kopijen echter kunnen de authenticiteit niet garanderen. Enkel de certified copy biedt de garantie dat men over een echte en volledige kopie van het gerechtelijk stuk beschikt (zie blauwe map). U legde evenwel geen enkele gecertificeerde kopie neer. De juridische documenten die u voorlegt missen alle informatie die zou moeten wijzen op de authenticiteit van dergelijke stukken. Er ontbreken stempels en handtekeningen, net als de nodige dateringen. **Bovendien** bleek u opmerkelijk genoeg niet te weten om welke documenten het precies gaat en dacht u verkeerdelijk dat het originelen waren (zie CGVS, pp.13-14), wat - opnieuw - op een ernstige desinteresse wijst die de geloofwaardigheid ondermijnt. **Voorts** legde u geen enkele 'order sheet' neer, nochtans het belangrijkste document in juridische procedures in Bangladesh. **Tenslotte** dient hierbij ook opgemerkt dat het uiterst bevreemdend is dat u, die in Bangladesh niet over identiteitsdocumenten zou hebben beschikt én niet officieel door uw adoptieouders erkend zou zijn, in de juridische documenten vermeld wordt als Ullah Rahmat, Son of Bosir Uddin Bapary.

Ten zesde kan ook **allerminst geloof** worden gehecht aan de oorzaak van uw beweerde problemen, zijnde uw **politieke activiteiten** voor de Jamiaat-e-Islami.

Zo dient hierbij vooreerst herhaald dat de geloofwaardigheid van deze politieke activiteiten al op fundamentele wijze ondergraven is door uw verklaringen over uw vertrek in 2014 en de vaststelling dat de verkiezingen in datzelfde jaar u blijkbaar ontgaan waren. **Bovendien** wist u opmerkelijk genoeg ook niet met zekerheid wanneer de volgende verkiezingen gehouden waren. U dacht dat dit wellicht nog dit jaar was, anders was het volgend jaar.

Voorts legde u ook uiteenlopende verklaringen af over uw eigen betrokkenheid bij de partij. Op de vragenlijst van het CGVS had u in het kader van uw eerste verzoek nog verklaard dat u **zelf niet echt actief**. U zou de partij wel steunen, maar gaf nergens aan dat u er ook lid van was (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.3; pt.3.5).

Op de verklaringen die u bij de DVZ aflegde in het kader van uw tweede verzoek, verklaarde u dan weer tot drie keer toe dat u **wel lid** was van de partij, u zou zelfs nog steeds lid zijn (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, pt.16, pt.17, pt.18). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS trok u deze verklaringen dan weer in, u zou nu opnieuw **geen lid** meer zijn (geweest) (zie CGVS, p.10).

Daarnaast bleken uw verklaringen over de functie van uw adoptievader ook niet geheel consistent, niet onderling, noch met het document dat u neerlegde. Op de vragenlijst van het CGVS was hij secretaris van de partij in uw dorp (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.3), op het interview op het CGVS was hij emir van de lokale afdeling van de partij (zie CGVS, p.10) en volgens het document dat u neerlegde was hij leider van de lokale afdeling. **Bovendien** kon u amper iets vertellen over wat uw vader precies deed voor de partij. U kwam niet verder dan dat hij naar vergaderingen en manifestaties ging en de mensen probeerde overtuigen (zie CGVS, p.10).

Verder bleek u ook de naam van de lokale leider van uw eigen partij opmerkelijk genoeg niet te kennen (zie CGVS, p.10).

Ten slotte legde u geen enkel document neer ter staving van uw politieke activiteiten. Nochtans zou u nog contact gehad hebben met een vriend die ook bij uw partij zou hebben gezeten en die u wel degelijk documenten kon bezorgen (zie CGVS, pp.13-14).

Bovenstaande vaststellingen leiden onvermijdelijk tot de conclusie dat uw asielrelaas bedrieglijk is.

Volledigheidshalve voegt het CGVS ook nog toe dat u verwees naar verschillende medische problemen. Hoewel u deze problemen niet afdoende wist te staven, wenst het CGVS er toch op te wijzen dat u zich voor medische problemen tot de geijkte procedure 9ter dient te wenden.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het dossier die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Het overige door u neergelegde document kan bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

De envelop kan zonder meer aanvaard worden. De informatie waarop het CGVS zich beroept werd toegevoegd aan het administratieve dossier (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. In het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij beslissing van 24 augustus 2015 besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (technische weigering met toepassing van artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet). Dit omdat verzoeker geen gevolg had gegeven aan de uitnodiging voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zonder hiervoor een geldige reden aan te brengen. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

2.2.2.2. In het kader van het huidig (volgend) verzoek om internationale bescherming voert verzoeker aan omwille van zijn politieke activiteiten voor de lokale afdeling van de Jamiaat-e-Islami problemen te kennen.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoeker zijn identiteit en beweerde staatloosheid allerm minst aannemelijk weet te maken nu (1) geen geloof kan worden gehecht aan zijn herkomst uit Myanmar, (2) verzoekers verklaringen over zijn beweerde vlucht van Myanmar naar Bangladesh, het verblijf in een vluchtelingenkamp in Bangladesh en zijn beweerde adoptie nadien incoherent en ongeloofwaardig zijn of zelfs in strijd zijn met de beschikbare informatie in het administratief dossier en (3) verzoeker geen enkel overtuigend bewijs neerlegt over zijn beweerde herkomst uit Myanmar, zijn verblijf in het vluchtelingenkamp in Bangladesh, zijn beweerde adoptie of zijn beweerde staatsloosheid; (ii) verzoekers politiek profiel, zijn recente aanwezigheid in Bangladesh en daardoor ook de aangehaalde problemen in Bangladesh op fundamentele wijze worden ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker de laatste nationale verkiezingen voor zijn vertrek uit Bangladesh plaatst in 2007 of 2009, terwijl deze in werkelijkheid plaatsvonden in januari 2014, nauwelijks enkele maanden voor zijn vertrek in november 2014; (iii) verzoeker tevens tegenstrijdige en lacuneuze verklaringen aflegde over zijn reisweg, hij zelfs geen begin van bewijs neerlegt om zijn reisweg te staven en ook op zijn Facebookprofiel een vroegere vertrekdatum uit Bangladesh figureert, hetgeen verder wijst op verzoekers vroegere vertrek uit Bangladesh; (iv) verzoeker daarenboven uiteenlopende en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn beweerde problemen in Bangladesh, vermits hij (1) incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot de rechtsza(a)k(en) die tegen hem zouden lopen, (2) de vaststelling dat verzoeker nog een jaar in Bangladesh zou zijn gebleven na zijn veroordeling tot levenslang, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen en (3) verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt met betrekking tot de problemen van zijn vader; (v) de door verzoeker voorgelegde documenten ter staving van zijn problemen in Bangladesh niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht; (vi) er bovendien allerm minst geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden politieke activiteiten voor Jamiaat-e-Islami aangezien (1) verzoekers verklaringen over zijn vertrek in 2014 en de vaststelling dat de verkiezingen in dat jaar hem ontgaan waren, reeds in ernstige mate de geloofwaardigheid van zijn politieke activiteiten ondermijnen, (2) verzoeker bovendien uiteenlopende verklaringen aflegt over het feit of hij al dan niet zelf lid was van de partij, (3) verzoeker bovendien geen eenduidig beeld kan scheppen over de functie van zijn adoptievader, (4) verzoeker bovendien niet op de hoogte blijkt te zijn van de naam van de lokale leider van zijn eigen partij en (5) verzoeker geen enkel document neerlegt ter staving van zijn politieke activiteiten en (vii) verzoeker de door hem aangehaalde

medische problemen niet afdoende weet te staven en hoe dan ook moet worden opgemerkt dat hij zich hiertoe tot de geëigende procedure van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient te wenden.

2.2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Aangaande de vaststelling van de bestreden beslissing dat verzoeker zijn identiteit, herkomst en beweerde staatloosheid allerm minst aannemelijk weet te maken, voert verzoeker aan dat hij op bijzonder jonge leeftijd met zijn biologische ouders naar Bangladesh is gevlucht, dat hij daar geadopteerd werd door een Bengaals koppel en dat hij bijgevolg geen enkele band heeft met Myanmar. Dat hij amper iets kan vertellen over Arakan, is dan ook niet verbazend. Te meer nu hij enkel van zijn adoptieouders heeft vernomen dat hij van daar afkomstig is geweest, doch er nooit gewoond heeft behoudens zijn eerste levensjaren. Hij voegt hier nog aan toe dat hij geen identiteitsgegevens kan verschaffen met betrekking tot zijn Myanmarse herkomst omdat noch zijn biologische ouders, noch hijzelf hiervan in het bezit zijn. De Raad merkt op dat verzoeker zich met dit betoog beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, hetgeen op zich niet volstaat om de hoger vermelde motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Bovendien dient opgemerkt dat verzoeker zelf verklaart dat hij, samen met zijn adoptievader, op zijn 12 of 13 jaar op zoek is gegaan naar zijn biologische ouders in het Gundum-kamp en dat zij zelfs andere kampen afgingen teneinde hen te vinden (notities persoonlijk onderhoud, administratief dossier, stuk 5, p. 5-6). Er kan in dit licht niet in alle redelijkheid worden aangenomen dat verzoeker over geen enkel aanknopingspunt beschikte met betrekking tot zijn biologische ouders of zijn herkomst. Bovendien brengt verzoeker in het verzoekschrift geen enkel valabel argument bij die zijn verregaande desinteresse in zijn herkomst en beweerde etniciteit kunnen verschonen of vergoelijken.

Verzoeker voert voorts nog aan dat hij erg onwetend en naïef was ten tijde van zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij hij vertrouwde op verkeerd advies van landgenoten. Hij geeft echter aan zijn fout te hebben ingezien en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen spontaan de waarheid te hebben verteld. Hij volhardt dan ook in zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd op de zetel van het Commissariaat-generaal. De Raad benadrukt dat een verzoeker om internationale bescherming de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het aan hem is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of zijn grootvader al dan niet aanwezig was bij zijn vlucht van Myanmar naar Bangladesh en over het feit of zowel zijn biologische vader als moeder hem ter adoptie hebben weggegeven.

Door te stellen dat hij enkele verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken deed op aanraden van landgenoten, wijst verzoeker erop dat hij de Belgische autoriteiten intentioneel trachtte te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid. Het enkele feit dat verzoeker naïef en erg onwetend was in het begin en bijgevolg vertrouwde op landgenoten, kan niet overtuigen nu hij van bij aanvang van zijn verzoek om internationale bescherming gewezen werd op het feit dat hij de waarheid dient te spreken en dat leugenachtige verklaringen een negatieve impact zullen hebben. Dit klemt des te meer nu verzoeker reeds meer dan een jaar in België verbleef vooraleer het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvond. De argumentatie in het verzoekschrift kan bijgevolg niet volstaan om de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen aangaande zijn beweerd vlucht van Myanmar naar Bangladesh, zijn verblijf in het vluchtelingenkamp in Bangladesh en zijn beweerd adoptie nadien te herstellen.

Met betrekking tot zijn voorgehouden politiek profiel en recente aanwezigheid in Bangladesh, meent verzoeker dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich focust op zaken die er niet toe doen. Verzoeker duidt dat hij uit Bangladesh gevlucht is, maar dat hij de exacte jaartallen van de verkiezingen na zijn vertrek niet meer heeft onthouden. Hij houdt evenwel voor dat dit niet betekent dat de door hem voorgehouden problemen niet werkelijk zouden hebben plaatsgevonden. De Raad merkt op dat verzoeker met zijn betoog de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen poogt te minimaliseren, hetgeen niet ernstig is. Vooreerst dient opgemerkt dat gepeild werd naar verzoekers kennis over de laatste nationale verkiezingen voor zijn vertrek uit Bangladesh en geenszins naar de verkiezingen die plaatsvonden na zijn vertrek (notities persoonlijk onderhoud, administratief dossier, stuk 5, p. 11). Bovendien betreft verzoekers kennis over de laatste nationale verkiezingen voor verzoekers vertrek geenszins een detail, maar maakt dit een essentieel element uit in de beoordeling van zijn recente aanwezigheid in Bangladesh en bijgevolg de door verzoeker aangehaalde problemen in Bangladesh. Te meer nu verzoeker voorhoudt politieke activiteiten te hebben ontplooid voor de Jamiaat-e-Islami, zodat van hem redelijkerwijze verwacht kan worden op de hoogte te zijn van de nationale verkiezingen. Dat verzoeker niet "*de exacte jaartallen*" van de verkiezingen kent, kan niet volstaan om de significante discrepantie tussen zijn verklaringen enerzijds en de informatie uit het administratief dossier anderzijds uit te wissen. Zo geeft hij aan dat de laatste verkiezingen voor zijn vertrek uit Bangladesh plaatsvonden in 2007 of 2009 notities persoonlijk onderhoud, administratief dossier, stuk 5, p. 11), terwijl uit de informatie van het administratief dossier blijkt dat de laatste nationale verkiezingen plaatsvonden in januari 2014 (administratief dossier, map 'Landeninformatie') en dus nauwelijks enkele maanden voor verzoekers voorgehouden vertrek uit Bangladesh. Dat verzoeker hiervan niet op de hoogte blijkt te zijn, doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen als zou hij Bangladesh in november 2014 hebben verlaten.

Deze vaststelling wordt eens te meer bevestigd door het feit dat op verzoekers Facebookprofiel uitdrukkelijk staat vermeld dat hij op 21 februari 2010 naar België verhuisde (zie administratief dossier, map 'Landeninformatie'). De blote bewering dat hij de informatie op Facebook pas later heeft aangepast en iedereen op Facebook kan zetten wat hij wil, waardoor dit geen sluitend bewijs vormt, kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling. Bovendien wijkt deze bewering af van verzoekers verklaringen gedurende het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal waar hij aangaf dat hij 2010 heeft opgeschreven op het ogenblik dat hij in België aankwam en dus niet later (administratief dossier, stuk 5, p. 19), hetgeen verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

In zoverre verzoeker er ter verschoning van de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties aangaande zijn reisweg nog op wijst dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken steeds onderbroken werd en de misverstanden niet kon verduidelijken en hiertoe slechts de mogelijkheid kreeg op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient erop gewezen dat verzoekers verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de verzoeker om internationale bescherming erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal geen opmerkingen had over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, behalve dat zijn geboorteplaats Arakan city betreft in plaats van Dilbagh (administratief dossier, stuk 5, p. 3).

Waar verzoeker nog aanhaalt dat hij er alles aan gedaan heeft om documenten bij te brengen om zijn relaas en problemen te ondersteunen, doch dat deze zonder meer door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van de hand worden gedaan als ongeloofwaardig of aan de hand van het feit dat vervalste documenten vaak voorkomen in Bangladesh, gaat hij volledig voorbij aan de uitvoerige motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde stukken waaruit blijkt dat het veelvuldig voorkomen van vervalste documenten in Bangladesh slechts één motief betreft. In dit verband dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten dat de door verzoeker voorgelegde documenten niet in overweging kunnen worden genomen als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) verzoeker uiteenlopende en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn beweerde problemen in Bangladesh; (ii) er bovendien allerminst geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden politieke activiteiten voor Jamiaat-e-Islami en (iii) verzoeker de door hem aangehaalde medische problemen niet afdoende weet te staven en hoe dan ook moet worden opgemerkt dat hij zich hiertoe tot de geëigende procedure van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient te wenden. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Ten overvloede merkt de Raad nog op dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden overweegt als volgt: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

U maakte wel melding van verschillende medische problemen. Zo zou u diabetes en een rugprobleem hebben (zie Notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: ‘CGVS’) van 03-05-2018, p.2). U kon deze problemen echter niet afdoende attesteren. U legde enkele doktersvoorschriften neer, een aantal ziektebriefjes voor uw afwezigheid voor eerdere convocaties op het CGVS en de resultaten van een bloed- en urineonderzoek. Nergens legde u een duidelijke medische analyse van uw beweerde problemen neer. Bovendien zou u in de vier jaar dat u in België bent opmerkelijk genoeg nog geen afspraak met een specialist hebben gehad. Nochtans was u hier uitdrukkelijk naar gevraagd tijdens het eerste onderhoud dat u op het CGVS had (zie CGVS 13/02/2018, p.2). Bovendien bracht u pas nadat u uitdrukkelijk gewezen werd op uw eerdere verklaring als zou u ook tumoren hebben, deze ter sprake tijdens het laatste onderhoud op het CGVS. U zou er maar liefst veertig hebben, verspreid over uw hele lichaam (zie CGVS, p.3). Dat u dergelijke ernstige problemen zelf onvermeld liet, maar wel melding maakte van een gebrek aan vitamine D, ondermijnt overigens al op ernstige wijze de geloofwaardigheid ervan. U kon ook deze ernstige problemen helemaal niet staven. Gezien de aard van deze problemen, temeer u ze helemaal niet aantoonde, kan niet worden aangenomen dat dergelijke klachten het standaard procedureverloop in het gedrang zouden brengen of u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Het eerste persoonlijk onderhoud dat u voor u werd gepland op 13 februari 2018 werd op uw vraag stopgezet. Hoe dan ook toonde u zich bij een tweede poging op 3 mei 2018 bereid voor het persoonlijk onderhoud en liet daarbij zelf niet verstaan een probleem te ondervinden om het interview door te laten gaan. Tijdens dit persoonlijk onderhoud maakte u bovendien op geen enkel moment melding van enig ongemak.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”.

2.2.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief dossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Uit niets blijkt immers dat er in Bangladesh actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER